

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **M. M.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 października 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

zawartego w postanowieniu z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt VIII K 695/24,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu o sygn. akt VIII K 695/24 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupcy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt VIII K 695/24 innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że M. M. został oskarżony o znieważenie sędziego Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu oraz kierowanie wobec niego gróźb pobicia, które wzbudziły u

tego sędziego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Zatem sąd właściwy miejscowo musiałby rozpoznawać sprawę, w której w charakterze pokrzywdzonego występuje sędzia tego sądu, a która to okoliczność mogłaby w odczuciu społecznym powodować uzasadnione wątpliwości co do obiektywizmu sędziów orzekających w tym sądzie. Tym samym zdaniem sądu wnioskującego dbałość o dobro wymiaru sprawiedliwości wymagało zwrócenia się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podkreślano, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 § 1 k.p.k., winno być odnoszone do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie ryzyko powstania takich wątpliwości u zewnętrznego obserwatora zaistnieje wówczas, gdy sędzia sądu właściwego do rozpoznania sprawy jest uczestnikiem postępowania – pokrzywdzonym (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 23 listopada 2005 r., IV KO 57/05, OSNwSK 2005, nr 1, poz. 2164; postanowienie SN z dnia 14 lipca 2006 r., III KO 32/06; postanowienie SN z dnia 15 maja 2019 r., sygn. akt IV KO 50/19; postanowienie SN z dnia 15 grudnia 2021 r., sygn. akt V KO 84/21; postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV KO 26/21; postanowienie SN z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt I KO 10/22; postanowienie SN z dnia 30 marca 2023 r., II KO 26/23).

Taka też sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Przed Sądem Rejonowym Poznań-Stare Miasto w Poznaniu zawisła bowiem sprawa M. M. oskarżonego o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k., w której w charakterze pokrzywdzonego występuje sędzia

orzekająca w tym sądzie M. P. (k. 71 akt sprawy VIII K 695/24). Co więcej, sędzia ta złożyła również zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia ww. przestępstwa (k. 2-4 akt sprawy VIII K 695/24) oraz składała zeznania w toku postępowania przygotowawczego żądając ścigania i ukarania sprawcy (k. 7-8, 10-11, 25-26 akt sprawy VIII K 695/24).

W świetle całokształtu powyższych okoliczności nie budzi wątpliwości, że względy dobra wymiaru sprawiedliwości przemawiały za uwzględnieniem inicjatywy sądu wnioskującego i przekazaniem przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Słupcy. Wskazany sąd z delegacji ma siedzibę w stosunkowo niewielkiej odległości od sądu właściwego, lecz położony jest w innym okręgu, co winno zagwarantować rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]